

Stowarzyszenie Polski Instytut Praw Głuchych

ul. A. Gajkowicza 5/85, 03-562 Warszawa

e-mail: biuro.spipg@wp.pl

REGON 369501740

NIP 5242852956

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI PUNKT PODAWCZY 2019-02-06
--

Warszawa dn.6.02.2019 r.

Szanowny Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości
Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa

Przedmiot petycji – zmiany w prawie w postaci nowelizacji ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego poprzez uchylenie art. 1 ust. 2, wyłączającego z zakresu stosowania ustawy tłumaczy – przewodników osób głuchoniewidomych oraz przyznanie im statusu tłumaczy przysięgłych.

PETYCJA

Szanowny Panie Ministrze,

Na podstawie art.2 pkt. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach zwracamy się z uprzejmą prośbą w interesie publicznym z petycją o podjęcie inicjatywy ustawodawczej ws. nowelizacji ustawy z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego.

Uzasadnienie

W imieniu Stowarzyszenia Polski Instytut Praw Głuchych, zwracamy się do Państwa z uprzejmą prośbą o unormowanie w polskim prawodawstwie statusu osoby tłumacza-przewodnika, jest to ważna forma pomocy indywidualnej dla osób głuchoniewidomych oraz nadanie oficjalnej rangi metodom i środkom komunikacji stosowanym przez osoby głuchoniewidome posługujące się alfabetem Lorma poprzez dopuszczenie do ich stosowania w sądach przez wykwalifikowanych tłumaczy-przewodników tak jak to ma obecnie miejsce w przypadku tłumaczy języka migowego, jak wiemy w Ministerstwie Sprawiedliwości został powołany zespół roboczy który zajmuje się certyfikacją tłumaczy języka migowego oraz trwają prace nad przyznaniem im statusu tłumaczy przysięgłych, takie analogiczne rozwiązania powinny dotyczyć również tłumaczy-przewodników osób głuchoniewidomych, byłoby to zgodne z Art.32 Konstytucji RP i Konwencją Praw Osób Niepełnosprawnych.

Obecne przepisy wyłączające z zakresu stosowania ustawy tłumaczy – przewodników osób głuchoniewidomych są negacją Konstytucji RP oraz Konwencji Praw Osób Niepełnosprawnych, są krzywdzące i dyskryminujące osoby głuchoniewidome gdyż pozbawia się im prawnego statusu tłumacza-przewodnika jako tłumacza przysięgłego m.in. w wymiarze sprawiedliwości. W polskim prawodawstwie zauważa się brak statusu tłumacza-przewodnika, wyjątek stanowi ustawa o języku migowym i innych środkach komunikowania się, w której jej definicja jest formalnie stosowana.

10/10/10

10/10/10

Postulowane zmiany:

Ustawa z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego poprzez uchylenie art. 1 ust.2 niniejszej ustawy.

Art.1.ust.2. ww. ustawy

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do tłumaczy języka migowego oraz innych systemów komunikacji niebędącymi językami naturalnymi.

Postulujemy o to, aby tłumaczem przysięgłym mógł zostać również przysięgły tłumacz-przewodnik posługujący się sposobami komunikowania się osób głuchoniewidomych (dalej:SKOGN).

Należy podkreślić to, że obecnie tłumacze-przewodnicy zgodnie z ww. ustawą nie mają uregulowanego swojego statusu nadającego im oficjalnej rangi tłumaczy przysięgłych, certyfikacja tłumaczy - przewodników musi być przeprowadzana na równoznacznym poziomie, tak jak w przypadku innych języków obcych, także w komisjach certyfikujących muszą zasiadać osoby oddelegowane przez Towarzystwo Pomocy Głuchoniewidomym które specjalizuje się we wspieraniu osób z jednoczesnym uszkodzeniem wzroku i słuchu oraz posiadające wieloletnie doświadczenie w sprawach osób głuchoniewidomych.

W związku z powyższym tak jak wyżej w podkreśleniu, proponujemy wykreślenie art.1 ust.2 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego. Należy przy tym dokonać kompleksowej modyfikacji regulacji prawnych dotyczących tłumaczy przysięgłych.

Dzięki ww. rozwiązaniom tłumacze-przewodnicy osób głuchoniewidomych posługujący się w komunikacji z osobami głuchoniewidomymi alfabetem Lorma będą pełnoprawnymi podmiotami świadczącymi tego typu usługi w zakresie alfabetu Lorma i będą oni mieli należne miejsce w gronie tłumaczy przysięgłych.

Należy uznać, że nie ma przeszkód prawnych, by tłumacze-przewodnicy mogli uzyskiwać status tłumacza przysięgłego a w jego ramach uprawnienia do wykonywania określonych czynności możliwych do wykonywania ze względu na specyfikę metod i środków komunikacji stosowanych przez osoby głuchoniewidome.

W Polsce żyje ok.7-8 tysięcy osób głuchoniewidomych, to dość liczna populacja, dla której status tłumacza-przewodnika powinien być uregulowany w polskim prawodawstwie w szczególności poprzez nadanie w ustawie o zawodzie tłumacza przysięgłego tzn. oficjalnej rangi jego metodom i środkom komunikacji stosowanym przez osoby głuchoniewidome.

Szczegółowe informacje wskazane pod linkiem:

<http://tpg.org.pl/uslugi-tlumaczy-przewodnikow/>

Reasumując, zwracamy się z uprzejmą prośbą do Państwa tak jak na wstępie i w uzasadnieniu.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektodawca oświadcza, iż przyjęcie proponowanych zmian nie spowoduje stanu niezgodności prawa krajowego z prawem wspólnotowym.

Wyrażamy zgodę na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję.

Uprzejmie prosimy o pozytywne rozpatrzenie naszej prośby.

V-ce PREZES ZARZĄDU

Roman Gołowski

2

Z poważaniem

PREZES ZARZĄDU

Stanisław Porowski

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 311

PHYSICS 311

